

Sygn. akt: VIII K 446/13

4 Ds. 21/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2013r.

Sąd Rejonowy w Legnicy VIII Wydział Karny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Barbara Ignaczewska

Protokolant: sekretarz sądowy Magdalena Kudłaty

bez udziału prokuratora

po rozpoznaniu dnia 1 października 2013r.

sprawy przeciwko:

A. N.

ur. (...)

w L.

syna M. i K.

oskarżonemu o to, że :

w dniu 8 października 2012r. w L. działając w zamiarze ułatwienia zaboru przez inne osoby pokonujące zabezpieczenia elektroniczne kont internetowych klientów (...) Bank S.A. na który to rachunek nieustaleni sprawcy dokonali przelewu środków pieniężnych w kwocie

- 65.000,00 zł pochodzących z kradzieży z włamaniem na rachunek bankowy należący do K. O.,

- 9.562,00 zł pochodzących z kradzieży z włamaniem na rachunek bankowy należący do T. W.,

- 14.500 zł pochodzących z kradzieży z włamaniem na rachunek bankowy należący do M. J..

Na które to kwoty składają się środki pieniężne zgromadzone na w/wym. rachunkach oraz środki pochodzące z umów kredytowych zawartych przez sprawców posługujących się danymi właściciela rachunku bankowego należącego do M. J., czym działał na szkodę K. O., T. W. i M. J.,

to jest o czyn z art. 18 § 3 kk w zw z art. 279 § 1 kk

I uniewinnia oskarżonego A. N. od popełnienia zarzucanego mu czynu i kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 października 2012 roku oskarżony A. N. na podstawie wniosku złożonego u pracownika Centrum (...) mieszczącego się w C. F. w L. przy ul. (...) w L. założył konto o numerze (...) w (...) B. m.. Do w/w rachunku została wydana karta płatnicza (...) wysłana za pośrednictwem poczty polskiej listem zwykłym na adres korespondencyjny w L. przy ul. (...) w L.. Jako adres podstawowy oskarżony podał ul. (...) w L.. Oskarżony założył konto na prośbę nieznanego mężczyzny, który zaoferował mu 100 zł za założenie konta. Mężczyzna ten twierdził, że ma komornika i nie będzie mógł otrzymywać wynagrodzenia. Oskarżony wydał mężczyźnie wszystkie dokumenty związane z zawarciem umowy rachunku bankowego i kartę do bankomatu. Potem nie interesował się założonym rachunkiem bankowym i nie dokonywał na nim żadnych operacji.

W dniu 26.10.2012 roku nieustalona osoba dokonała przelewu na rachunek bankowy A. N. kwoty 14.500 zł pochodzącej z kradzieży z włamaniem na rachunek bankowy M. J.. W tym samym dniu z rachunku bankowego J. G. dokonano przelewu na rachunek oskarżonego kwoty 65.000,00, która to kwota pochodziła z kradzieży z włamaniem na konto bankowe K. O.. W tym samym dniu nieustalona osoba dokonała przelewu elektronicznego na rachunek bankowy oskarżonego kwoty 9.562 zł pochodzącej z kradzieży w włamaniem na rachunek bankowy T. W..

W okresie od 26.10.2012 roku do dnia 30.10.2012 roku dwadzieścia siedem razy pobierano w bankomatych znajdujących się w Ś. kwoty rzędu 1000, 1500, 4000 zł z rachunku bankowego oskarżonego A. N..

Dowód:

- zawiadomienie o przestępstwie i zeznania M. J. k. 1-4,
- zawiadomienie o przestępstwie i zeznania T. W. k. 81-82, 106-107, 112-113,
- zawiadomienie o przestępstwie i zeznania K. O. k. 253- 254,
- zestawienie operacji na rachunku M. J. k. 19-20, 22-24, 36-38,
- pismo (...) Banku S.A. z dnia 19.12.2012 roku k. 33-35,
- pismo (...) Banku S.A. z dnia 28.01.2013 roku k. 53-55,
- pismo (...) Banku S.A. z dnia 21.01.2013 roku k. 185,
- pismo (...) Banku S.A. z dnia 10.12.2012 roku k. 263,
- umowa rachunku bankowego oskarżonego wraz z potwierdzeniem otwarcia rachunku i formularzem danych weryfikacyjnych k. 157,
- historia operacji na rachunku oskarżonego k. 64-65,
- potwierdzenie wykonania przelewu z rachunku bankowego T. W. na rachunek oskarżonego k. 118,
- zeznania świadka M. G. k. 248-249,

Oskarżony A. N. ma 22 lata, jest kawalerem i nikogo nie ma na utrzymaniu, nie pracuje. Oskarżony był karany.

Dowód:

- karta karna k. 334,
- dane osobowe oskarżonego k. 324-325, 335

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do tego, że za obiecaną kwotę 100 zł założył dla nieznanego mężczyzny na swoje nazwisko rachunek bankowy. Nieznajomy mężczyzna mówił mu, że ma komornika, znalazł sobie pracę i nie będzie mógł otrzymywać wynagrodzenia. Oskarżony twierdził, że nie zabrał pieniędzy z kont bankowych innych osób. Na rozprawie oskarżony utrzymywał, że założył konto, lecz nie wiedział, że będzie służyło do tego celu.

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego k. 316, 375

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jest niewystarczający do przypisania oskarżonemu popełnienia zarzucanego mu czynu. Stan faktyczny jest niesporny. Oskarżony zawarł umowę rachunku bankowego, na który nieustalony sprawca bądź sprawcy dokonali przelewu skradzionych pokrzywdzonym kwot pieniędzy, które następnie nieustalona osoba bądź osoby wybrały z różnych bankomatów na terenie Ś.. Innych operacji na rachunku bankowym oskarżonego nie dokonywano. Sam oskarżony twierdził, że nie miał świadomości, że ten rachunek bankowy zostanie użyty do dokonania przelewu pieniędzy pochodzących z kradzieży z innych kont bankowych. Nie ma żadnych dowodów potwierdzających, aby oskarżony miał taką świadomość. Sam fakt, że założył konto dla nieznanego osoby nie przesądza o tym, że wiedział o tym, że na jego konto zostaną przelane pieniądze pochodzące z włamań na inne konta bankowe.

Wyrok skazujący za popełnienie przestępstwa, także w formie pomocnictwa może być wydany jedynie w oparciu o dowody, na podstawie, których można ustalić nie tylko znamiona strony przedmiotowej czynu, ale także znamiona strony podmiotowej. Znamion strony podmiotowej nie można domniemywać, lecz należy je udowodnić.

Zgodnie z art. 18 § 3 kk odpowiada za pomocnictwo, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzie, środek przewozu, udzielając rady lub informacji. Niewątpliwie oskarżony zakładając konto, na które zostały przelane pieniądze pochodzące z kradzieży z włamaniem na inne konta ułatwił sprawcy kradzieży z włamaniem popełnienie przestępstwa. Brak jest natomiast dowodu na to, aby oskarżony zawierając umowę rachunku bankowego uczynił to w zamiarze, aby inne osoby przelały na ten rachunek pochodzące z kradzieży z włamaniem kwoty pieniędzy. Zamiaru sprawcy nie można domniemywać, lecz należy go w sposób niebudzący wątpliwości udowodnić. Oskarżony utrzymywał, że nie wiedział i nie przewidywał, że jego rachunek zostanie wykorzystany w celach przestępczych. Nie ma żadnego dowodu przeciwnego pozwalającego to twierdzenie zakwestionować. W niniejszej sprawie nie ustalono sprawców kradzieży z włamaniem, ani osób wybierających z bankomatów przelane na rachunek oskarżonego pieniądze. Relacje tych osób mogłyby być pomocne do ustalenia stanu świadomości oskarżonego. Tymczasem na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie można udowodnić oskarżonemu zamiaru bezpośredniego, czy też ewentualnego niezbędnego do przypisania pomocnictwa do kradzieży z włamaniem. Z tych względów należało oskarżonego uniewinnić od popełnienia zarzucanego mu czynu i kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa. W ocenie sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala natomiast na zarzucenie oskarżonemu popełnienia przestępstwa nieumyślnego paserstwa polegającego na pomocy w ukryciu pieniędzy pochodzących z kradzieży z włamań. Oskarżony na podstawie towarzyszących okoliczności (całkiem nieznaną mu osobą chce korzystać z jego konta) powinien i mógł przypuszczać, że pieniądze, które będą przelewane na jego konto pochodzą z przestępstwa. W ocenie sądu przypisanie tego czynu w ramach niniejszego postępowania prowadziłoby do wyjścia poza ramy aktu oskarżenia. Paserstwo jest czynem zabronionym, którego znamiona ustawowe zostały opisane inaczej niż znamiona pomocnictwa. Paserstwo można popełnić po dokonaniu przestępstwa, z którego pochodzą rzeczy przyjęte, nabyte przez pasera, bądź, w których ukryciu paser pomógł. Natomiast pomocy do popełnienia przestępstwa można udzielić przed popełnieniem czynu, bądź w trakcie jego popełnienia. Inne są zatem okoliczności, a przede wszystkim działania sprawcy pomocnika, a inne pasera. Z tych względów w ocenie sądu nie można czynu opisanego i zakwalifikowanego w akcie oskarżenia jako pomocnictwa, przypisać i zakwalifikować w wyroku jako paserstwa. Zatem należało oskarżonego

uniewinnić od popełnienia zarzucanego mu pomocnictwa, co nie wyklucza postawienia mu w kolejnym postępowaniu zarzutu nieumyślnego paserstwa polegającego na pomocy w ukryciu pieniędzy pochodzących przestępstw poprzez udostępnienie rachunku bankowego i karty do bankomatu nieznanemu osobie.